

Sygn. akt VIII U 273/21

(...)

(dotyczy całości postanowienia)

Decyzją z dnia **1 grudnia 2020 r** ZUS I Oddział w Ł. określił wysokość zadłużenia P. B. z tytułu składek na FUS, FUZ i FP w łącznej kwocie 19003,06 zł.

/decyzja – w aktach ZUS/

W odwołaniu z dnia 12.01.2021 r P. B. podniósł, iż częściowo składki uległy przedawnieniu. Wskazał także, że jednorazowa zapłata kwoty 19003,06 zł spowodowałaby utratę jakichkolwiek środków do życia, a w dniu 31.12.2020 r stracił pracę w związku z pandemią. Wniósł także o umorzenie 50 % odsetek. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji we własnym zakresie przez organ rentowy bez konieczności kierowania sprawy do sądu.

/odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

W piśmie z dnia 16.04.2021 r wnioskodawca cofnął odwołanie w związku z osiągnięciem konsensusu przed rozprawą na skutek zawarcia z organem rentowym porozumienia mającego na celu spłatę w ratach należności wobec pozwanego.

/pismo – k. 15/

Sąd zważył, co następuje :

Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc w zw. z art. 469 kpc, wobec cofnięcia odwołania.

O kosztach zastępstwa procesowego organu rentowego Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc.

Wyjątek od zasady ponoszenia kosztów za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.) przewiduje art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami; nadto przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981 roku sygn. akt IV PZ 11/81, LEX nr 8307).

Zastosowanie art. 102 k.p.c. powinno być oceniane przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy. Ocena stanów faktycznych pod kątem dopuszczalności zastosowania zasady słuszności odnośnie do obowiązku zwrotu kosztów procesu pozostawiona została sądowi, który powinien kierować się w tym zakresie własnym poczuciem sprawiedliwości z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (tak też: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 3 listopada 2017 r., I ACa 427/17, por też postanowienia SN: z 24.10.2013 f., IV CZ 61/13, LEX nr 1389013; z 1.12.2011 r., I CZ 26/11, LEX nr 1101325; z 25.08.2011 f., II CZ 51/11, LEX nr 949023).

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające odstąpienie od poniesienia przez odwołującego kosztów postępowania. Wnioskodawca bowiem cofnął odwołanie jeszcze przed terminem rozprawy, w odwołaniu podnosił swoją trudną sytuację majątkową (utrata pracy) i brak możliwości jednorazowej spłaty należności. Już w odwołaniu wnosił o zmianę decyzji przez organ rentowy i niekierowanie sprawy do sądu. W konsekwencji wnioskodawca zawarł z organem rentowym porozumienie w zakresie rozłożenia na raty należności składkowych, co doprowadziło wnioskodawcę do cofnięcia odwołania, albowiem osiągnął cel swojego odwołania. W

ocenie Sądu obciążenie wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł, nie dałoby się pogodzić z zasadami współżycia społecznego z uwagi na jego aktualną trudną sytuację majątkową (potwierdzoną rozłożeniem świadczenia na raty), nadto stosując zasadę wynikającą z art. 102 kpc), Sąd dał w tym zakresie pierwszeństwo w zaspokojeniu roszczeń budżetowych przed kosztami zastępstwa procesowego. Obciążenie bowiem dodatkowymi kosztami mogłoby wpłynąć niekorzystnie na realizację zobowiązania wnioskodawcy nałożonego przez system ratalny.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.